

Sygn. akt I C 1161/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 10 lutego 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Zdrzałka-Szymańska

Protokolant: Alicja Ziomek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 lutego 2014 roku we W.

sprawy z powództwa (...) S.a.r.l. z siedzibą w L.

przeciwko E. F.

o zapłatę

oddala powództwo

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.a r.l. z siedzibą w Luxembourgu, zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniosła o zasądzenie od pozwanej E. F. na swoją rzecz kwoty 634,10 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

od kwoty 19,90 zł od dnia 23.11.2007 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 19,90 zł od dnia 23.12.2007 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 19,90 zł od dnia 23.01.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 19,90 zł od dnia 23.02.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 37,90 zł od dnia 23.02.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 37,90 zł od dnia 23.03.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 19,90 zł od dnia 23.03.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 19,90 zł od dnia 23.04.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 37,90 zł od dnia 23.04.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 37,90 zł od dnia 23.05.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 16,30 zł od dnia 23.05.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 19,90 zł od dnia 23.06.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 37,90 zł od dnia 23.06.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 37,90 zł od dnia 23.07.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 19,90 zł od dnia 23.07.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 19,90 zł od dnia 23.08.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 37,90 zł od dnia 23.08.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 37,90 zł od dnia 23.09.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 19,90 zł od dnia 23.09.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 37,90 zł od dnia 23.10.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 19,90 zł od dnia 23.10.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 19,90 zł od dnia 23.11.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 37,90 zł od dnia 23.11.2008 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego w sprawie.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że na podstawie umowy cesji wierzytelności nabyła od wierzyciela pierwotnego (...) S.A. wierzytelność wobec pozwanej z tytułu świadczonych usług związanych z zawartą umową abonamentową. Pozwana nie uregulowała swojego zadłużenia.

Pismem z dnia 04.10.2013 r. pozwana E. F. wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc zarzut przedawnienia. Ponadto wskazała, że wywiązała się z zawartej umowy i przez 12 miesięcy opłacała abonament w określonej kwocie. Podała, że w trakcie trwania umowy dostawca usług zmienił zawartość programową i cenę pakietu na niekorzystną, w związku z czym zrezygnowała z usług dostawcy po ustaniu umowy.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

Pozwana E. F. zawarła z (...) S.A. w W. umowę o świadczenie usług abonamentowych.

Okoliczność bezsporna

W dniu 01.08.2013 r. sporządzono zawiadomienie o przelewie wierzytelności w kwocie 634,10 zł na rzecz (...) S.a. r.l. z siedzibą w Luksemburgu.

dowód : kserokopia zawiadomienia – k. 23;

kserokopia umowy cesji wierzytelności, k. 17verte-18;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. W ocenie Sądu Rejonowego roszczenie strony powodowej nie zostało udowodnione. Sąd uznał, że powód nie udowodnił nie tylko wysokości zobowiązania pozwanej względem powoda, ale również jego istnienia w ogóle. Okoliczność zawarcia umowy została przez pozwaną de facto przyznana.

Jak stanowi przepis art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Założeniem rozwiązania legislacyjnego przyjętego w art. 6 k.c. jest obowiązywanie zasady kontrydiktoryjności (sporności). Idea sporu zadecydowała o regule rozkładu ciężaru dowodu. Przepis art. 6 k.c. jest w istocie normą decyzyjną w tym znaczeniu, że przesądza on w określonych sytuacjach o sposobie wyrokowania sądu w postaci oddalenia powództwa. Ciężar dowodu pozostaje w ścisłym związku z problematyką procesową dowodów. Instytucja ta spełnia dwie zasadnicze funkcje. Po pierwsze dynamizuje postępowanie dowodowe w systemie

obowiązki zasady sporności (kontradiktoryjności) w procesie. Po drugie określa wynik merytoryczny sporu (sprawy) w sytuacji krytycznej, gdy strona nie udowodni faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (K. Piasecki, Kodeks cywilny. Księga pierwsza. Część ogólna. Komentarz, Zakamycze, 2003 r.) Sąd zatem wyjątkowo winien ingerować w przebieg postępowania dowodowego dopuszczając dowody z urzędu, które to uprawnienie wynika z treści przepisu art. 232 k.p.c. (vide wyrok Sądu Najwyższego z 24 października 1996 r., III CKN 6/96, OSNC 1997/3/29, w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że obowiązek wskazania dowodów, potrzebnych dla rozstrzygnięcia sprawy, obciąża stronę. Sąd został wyposażony w uprawnienie (a nie obowiązek) dopuszczenia dalszych jeszcze, nie wskazanych przez żadną ze stron, dowodów, kierując się przy tym własną oceną, czy zebrany w sprawie materiał jest - czy też nie jest - dostateczny do jej rozstrzygnięcia (art. 316 § 1 in principio k.p.c.)). Zarazem podkreśla się w doktrynie i praktyce, że sąd powinien korzystać z przewidzianego w art. 232 zd. 2 k.p.c. uprawnienia powściągliwie i z umiarem, pamiętając, że taka inicjatywa należy przede wszystkim do samych stron i że cały rozpoznawany spór jest ich sprawą, a nie sądu. Działanie sądu z urzędu może prowadzić do naruszenia prawa do bezstronnego sądu i odpowiadającego mu obowiązku przestrzegania zasady równego traktowania stron (art. 32 ust. 1 i art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) (vide wyrok Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2000 r., V CKN 175/00, OSP 2001/7-8/116) Zasada kontradiktoryjności winna być całkowicie zachowana zwłaszcza wówczas, gdy strony korzystają z pomocy profesjonalnych pełnomocników.

Strona powodowa reprezentowana w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika na poparcie swojego żądania przedłożyła następujące dokumenty: kserokopię umowy cesji wierzytelności, kserokopię zawiadomienia o przelewie wierzytelności oraz kserokopię częściowego wykazu wierzytelności. Na ich podstawie Sąd był w stanie ustalić jedynie, że w dniu 01.08.2013 r. sporządzono zawiadomienie o przelewie wierzytelności w kwocie 634,10 zł na rzecz (...) S.a. r.l. z siedzibą w Luksemburgu, chociaż nie wiadomo już, czy dokumenty te zostały sporządzone przez umocowane do tego osoby oraz czy kwoty z nich wynikające odpowiadają faktycznemu stanowi zadłużenia pozwanej, jeśli w ogóle takie zadłużenie istnieje. Nie wykazano bowiem również, że umowa cesji pomiędzy pierwotnym wierzycielem a stroną powodową kiedykolwiek miała miejsce. Ponadto wskazać należy, że nie przedłożono dowodu choćby nadania pisma o nazwie „zawiadomienie”, nie mówiąc o dowodzie jego doręczenia pozwanej, w celu wykazania dojścia do jej wiadomości oświadczenia strony powodowej w nim zawartego.

Dodatkowo odnieść się należy do zarzutu przedawnienia podniesionego przez pozwaną. Zgodnie z art. 117 § 1 k.c., z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu.

Ogólne terminy przedawnienia roszczeń określa art. 118 k.c., w myśl którego, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Przedawnienie roszczeń majątkowych polega na tym, iż po upływie jego terminu ten, przeciw komu przysługuje roszczenie, może się uchylić od jego zaspokojenia. Skutkiem przedawnienia jest zatem przekształcenie się zobowiązania w tzw. zobowiązanie naturalne, które cechuje niemożność jego przymusowej realizacji.

Stosownie do art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

Okoliczność zawarcia umowy została przez pozwaną przyznana. Z częściowego wykazu wierzytelności wynika, iż dokumenty stanowiące podstawę dochodzonych roszczeń zostały wystawione w 2006 r. nawet gdyby przyjąć, iż terminy zapłaty za poszczególne należności abonamentowe przypadają na rok 2008 r., to do dnia wytoczenia powództwa - tj. 25.06.2013 r. niewątpliwie upłynął już trzyletni- wynikający z charakteru przedmiotowych świadczeń, okres przedawnienia poszczególnych roszczeń.

W niniejszej sprawie wobec braku jakichkolwiek dowodów świadczących o istnieniu zobowiązania pozwanej wobec strony powodowej, orzeczono jak w wyroku.